

Наставно-уметничко-научном већу Факултета музичке уметности

Београд, Краља Милана 50

Сенату Универзитета уметности

Београд, Косанчићев венац 29

Извештај Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта

Владимир Кораћ

Event Horizon

за камерни ансамбл и електронику

УВОДНО ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

ВЛАДИМИР КОРАЋ пријавио је тему докторског уметничког пројекта 29. јануара 2018. године под називом: „**EVENT HORIZON, ЗА КАМЕРНИ АНСАМБЛ И ЕЛЕКТРОНИКУ**“

На основу предлога Катедре за композицију Веће Факултета на седници од 31. јануара 2018. године донело је одлуку о именовању Комисије за оцену предлога докторског уметничког пројекта **ВЛАДИМИРА КОРАЋА** под називом: „**EVENT HORIZON, ЗА КАМЕРНИ АНСАМБЛ И ЕЛЕКТРОНИКУ**“, у саставу:

мр ЗОРАН ЕРИЋ, редовни професор,

мр СРЂАН ХОФМАН, професор емеритус,

др ум. СВЕТЛАНА САВИЋ, ванредни професор.

Веће Факултета на седници од 21. фебруара 2018. године утврдило је предлог одлуке о усвајању Извештаја Комисије за оцену предлога докторског уметничког пројекта и одобравању теме докторског уметничког пројекта **ВЛАДИМИРА КОРАЋА** под називом: „*EVENT HORIZON*, ЗА КАМЕРНИ АНСАМБЛ И ЕЛЕКТРОНИКУ“.

Сенат Универзитета уметности на седници од 29. марта 2018. године донео је одлуку о одобравању рада на изради докторског уметничког пројекта и именовању мр **Зорана Ерића**, редовног професора за ментора.

На основу обавештења ментора и предлога Катедре за композицију Веће Факултета на седници одржаној 12. фебруара 2020. године донело је одлуку о именовању Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта **ВЛАДИМИРА КОРАЋА** под називом: „*EVENT HORIZON*, ЗА КАМЕРНИ АНСАМБЛ И ЕЛЕКТРОНИКУ“, у саставу:

1. мр ЗОРАН ЕРИЋ, редовни професор, ментор
2. др ум. СВЕТЛАНА САВИЋ, ванредни професор
3. др ум. ТАТЈАНА МИЛОШЕВИЋ МИЈАНОВИЋ, ванредни професор
4. др ум. БРАНКА ПОПОВИЋ, доцент, председник комисије
5. мр СРЂАН ХОФМАН, професор емеритус.

БИОГРАФИЈА СА БИБЛИОГРАФИЈОМ

Владимир Кораћ (24.5.1986, Зрењанин, Србија) основно и средњошколско образовање је стекао у Зрењанину у музичкој школи “Јосиф Маринковић” у којој је завршио одсек за хармонику у нижој школи, а потом теоретски одсек током средњошколског образовања (2003- 2007). Паралелно са средњом музичком школом завршава и Зрењанинску гимназију, општи смер (2001-2005). Даље школовање наставља у Београду на Факултету музичке уметности где је завршио основне студије на одсеку Општа музичка педагогија (2007-2011). На истом факултету 2008. године уписује одсек за композицију. Основне студије Композиције студирао је у класи проф. Срђана Хофмана (2008-2012), а у истој класи потом завршава и мастер студије композиције (2012-2013). Тренутно је студент докторских студија композиције на истом факултету у класи проф. Зорана Ерића.

Током првих година докторских студија био је ангажован као сарадник у настави на Факултету музичке уметности у Београду на Катедри за Композицију и оркестрацију, у току школске године 2014/15 при класама проф. Зорана Ерића и проф. Светлане Савић; као и у школској години 2015/2016 у класи проф. Зорана Ерића. Од фебруара 2015. године до септембра 2016. године радио је и као професор у Музичкој школи “Јосиф Маринковић” у Зрењанину на одсеку за Дизајн звука где је предавао стручне предмете: Технологија звучно-музичког процеса Аудио, Технологија звучно-музичког процеса Миди, Основе дизајна звука за медије, Увод у електро- акустичку композицију и Савремену хармонију. Од октобра 2016. године до октобра 2017. године био је запослен на Факултету музичке уметности у Београду као асистент за ужу теоријско-уметничку област музичка теорија на одсеку за Музичку теорију, а од октобра 2017. године ради као асистент на катедри за Композицију на истом факултету.

Усавршавао се на мајсторским курсевима и радионицама композиције:

- на Факултету музичке уметности у Београду (2008.година), мастер клас са Лари Алан Смитом (Larry Alan Smith);
- Летња школе универзитета уметности у Београду (2010.год), мастер клас са Зораном Јерковићем [радиофонска композиција];
- КомпАрт - Интернационална радионица студената композиције, Нови Сад (2011.год);
- Summer academy Prag-Wiena-Budapest, Мирцушлаг, Аустрија (2011.год) мастер клас са Најдел Озборном (Nigel Osborn);
- Sarajevo Sonic Studio, композиторска радионица у Сарајеву (2013.године), мастер клас са Филип Манурием (Philippe Manoury);
- Internationale ferienkurse für neue musik, Darmstadt, Дармштадт (2014.године), мастер клас са: Рафаел Сендом (Raphael Cendo), Марк Андреом (Mark Andre), Пијерлуиђи Билонеом (Pierluigi Billone), Георгис Апергисом (Georges Aperghis);
- Impuls. 10th International Ensemble and Composers Academy for Contemporary Music 2017 у Грацу, Аустрија (2017.год), мастер клас са: Ено Попеом (Enno Poppe), Августиниом ди Шипиом (Agostino Di Scipio), Сајмон Стин-Андерсеном (Simon Steen-Andersen);
- Synthi 100, радионица Електронског студија Радио Београда (2018. година), мастер клас са Пол Пињоном (Paul Pignon);
- Sonemus, Сарајево (2018. година), мастер клас са: Ричард Баретом (Richard Barrett), Антоан Фашером (Antoine Fachard), Алишер Сијарић;

- Delian Academy for New Music, Муконос, Грееце (2018. година). мастер клас са: Елеини Лилиос (Elainie Liliou), Димитри Папагеоргиом (Dimitri Papageorgiou).

У оквиру фестивала савремене музике Donaueschinger Musiktage, у Донауешингену, похађао је бројна музиколошка предавања у оквиру програма за младе композиторе Next Generation (2013.год).

Писао је композиције за соло инструменте, различите камерне ансамбле, за симфонијски оркестар као и електро-акустичке композиције.

Неке од његових композиција су: *Epilog ili Lasciatemi morire*, за гудачки квартет; *Концертантна музика*, за соло виолу, 16 гудача и чембало; *Evocations*, за симфонијски оркестар; *Fragments of green*, за квартет саксофона; *Cantus*, за симфонијски оркестар; *Zersetzung*, за соло виолу; *Oort Cloud*, за тенор саксофон и перкусије; *Jupiter*, за електронику; *Concert Music*, за кларинет и камерни ансамбл; *Sarabande*, за електронику; *Monologue*, за соло глас; *Time - emptiness...soliloquy*, за електронику; *Reflections*, за седам инструмената; *Inside the Particles*, за виолончело, флигхорну (или саксофон) и електронику; *Electronic Study*, за електронику; *Umbra*, за контрабас и хармонику; *Event Horizon*, за камерни ансамбл и електронику.

Кораћеве композиције изводили су реномирани домаћи ансамбли као што су: Гудачи Св. Ђорђа, Ансамбл за нову музику Градилиште, Weissburg trio, Метаморфозис, Симфонијски оркестар РТС, Concertone kvartet и други.

Од наведених композиција посебно се истичу:

- гудачки квартет *Lasciatemi morire* који је снимљен за ЦД под називом Fast Forward, гудачког квартета Concertone, објављен 2014.године (издавач Concertone, пројекат помогао СОКОЈ);
- квартет саксофона *Fragments of Green*, за коју је добио прву награду на конкурс за савремену композицију Рудолф Бручи у Новом Саду 2015.године;
- *Inside the Particles* - снимљено за диск: Виолончело +1, објављен 2016. године (издавач Ансамбл за нову музику Градилиште) [поруџбина Срђана Сретеновића];
- *Cantus*, за симфонијски оркестар која је снимљена 2015.године од стране Симфонијског оркестра РТС;

Композиције Владимира Кораћа су извођена широм Србији, многим градовима Аустрије, те у Швајцарској, Словачкој, Грчкој, Шпанији, Босни и Херцеговини и Хрватској, на фестивалима: *КоМА* - Београд (2009, 2010, 2011, 2012, 2013 и 2017), *Фестум* (2014), *КомпАрт* - Нови Сад (2011), *Summer academy Prag-Wien-Budapest* -

Мирцушлаг (2011), *Sarajevo Sonic Studio* - Сарајево (2013), *Izlog suvremenog zvuka* - Загреб (2015), *Vienna International Saxfest* - Беч (2016), *Lange nacht der zeitgenössische musik* - Цирих (2016), *Међународна трибина композитора* - Београд (2017, 2018); *World Saxophone Congress* - Загреб (2018); *Delian Academy* - Миконос (2018).

Владимир Кораћ био је члан жирија на II и III Међународном пијанистичком такмичењу Смедерево (2015. и 2016. године) у категорији Композиција. У оквиру Летње школе Универзитета уметности у Београду, Истраживачка станица Петница - 2017. године, био је асистент - ментор на радионици: Електро-акустичка композиција. Последњих година бави се и извођењем електронике на концертима савремене музике, а као најзначајнији наступ те врсте оставрио је као члан ансамбла *Ensemble for New Music Belgrade* и претставник ФМУ у оквиру РОСТРУМ пројекта [електроника, видео и диригент] - Брисел, Београд 2018. године.

У оквиру свог стваралаштва ван концертног подијума, најистакнутију сарадњу има са кореографом Милошем Софреновићем са којим је радио на неколико пројеката, а као најзначајнији се издваја кореодрама *Медуза: духови Силвије Плат* – рађену за Истарско народно казалиште у Пули где је премијерно и изведена 29. априла 2019. године (поводом обележавања Светског дана игре). Још један од већих, целевечерњих пројеката била је једна од сарадњи са песником Александром Шурбатовићем и рад на звучној поеми *Атлас троје*, изведена премијерно у галерији Артгет (2017. године).

Владимир Кораћ сарађивао је и као аранжер највише са ансамблима Гудачи Св. Ђорђа и Метаморфозис, као и истакнутим домаћим уметницима као што су Јован Колунџија, Стефан Миленковић, Зоран Тодоровић, Сашом Мирковићем и другима. Посебно успешним су се показали аранжмани Гершвинових Три прелида за виолину и гудаче који су рађени за Стефана Миленковића, и аранжмани првенствено Пучинијевих соло песама за тенор и клавир, али и Белинијевих и Тостијевих, које је премијерно у аранжману за тенор и гудачки оркестар извео Зоран Тодоровић са Гудачима Св. Ђорђа на Коларцу у Београду (2013.године), а који је у избору часописа “Музика класика” добио награду за концерт године.

ДЕТАЉНА АНАЛИЗА КОМПОЗИЦИЈЕ И ПИСАНОГ РАДА

Композиција *Event Horizon* се у потпуности заснива на пар одабраних звучних узорака који су свирани на контрабасу. Код оба узорка је у питању тон *ec2* (77,78 Hz), први пут свiran техником *col legno tratto* где се тон добија тако што се гуди дрвеним делом гудала, а други пут уз врло јак притисак гудала на жицу - *crushed* - и као резултат се добија звук са много дисторзије у којем се тешко разазнаје тонска висина. Добијени аудио снимци подвргнути су спектралним анализама у IRCAM-овим програмима (*AudioSculpt*, *Orchids*) који омогућавају детаљно сагледавање присутних хармоника и нехармоника, као и њихово понашање у временској димензији, тј. брзина њихових појављивања, нестајања и трајање појединачних хармоника. Резултати су потом коришћени у различитим третманима и трансформацијама (првенствено у програму *OpenMusic*) путем којих је формирана палета могућих хармонских, ритмичких и оркестрационих решења за будућу композицију.

У композицији је евидентно одсуство мелодијског тематског материјала, акценат је стављен на хармонско-тембралану компоненту, а окосница композиције су два хармонска сазвучја добијена из поменутих звучних узорака. Симултано звучање свих хармоника у овим узорцима третирају се као доминантне хармонске структуре назване 'примарним' и 'секундарним' акордом. Фреквенцијско присуство у оба акорда постаје основа за формирање њихових различитих варијенти: акорди добијени слободним или насумичним одабиром фреквенција из звучног узорка; акорди добијени филтрирањем хармоника и/или нехармоника према њиховом трајању, гласноћи, доминантном фреквенцијском појасу или комбинацији неколико различитих параметара. Посебну групу акордског фондуса чине резултати добијени модулацијама, где се издваја употреба ФМ синтезе и резултати интерполација између неких од њих.

Један од доминантних начина филтрирања у композицији *Event Horizon* је путем тзв. *Comb* филтера. У електронској музици овај филтер подразумева издизање или сузбијање одређених фреквенција на које утиче серија уско пропусних, односно непропусних филтера, који се понашају као један филтер и који изгледом подсећа на чешаљ. Овај принцип, транспонован у поље изградње хармонског фондуса значи сагледавање резултата анализе одабраног узорка, груписање одређених хармоника у одређен акордски склоп, који ће бити основа за даље филтрирање. Акорд се овде понаша као интервалски модел за филтрирање, а његови тонови се посматрају као

редни бројеви хармоника над фундаментом композиције и задржавајући њихов међусобни однос и број гласова, „клизањем“ одабраног акорда по аликвотном низу наниже и навише добијају се хармонска решења, у чијим међуодносима се уочава њихово гравитирање ка фундаменту аликвотног низа, тј. фундаменту композиције. Резултати оваквог филтрирања се крећу од (у конвенционалном смислу) консонантних акорада при дну аликвотног низа, па до врло дисонантних секундних па и четвртстепених кластера у његовом вишем регистру.

Ритмичка компонентна у композицији *Event Horizon* превасходно призилази из поменутих анализа, тј. она представља вишеструко увеличану амплитуду сукцесивног појављивања хармоника анализираних звучних узорака контрабаса. Ритмички диверзитет је додатно употпуњен коришћењем и њихових вишеструких аугментација и ретроградним ходом. Појава добијених ритмичких фигура се у партитури може пратити линеарно – у појединачним деоницама ансамбла, али и вертикално, где утичу на временску дистанцу у реперкусији гласова.

Фундамент композиције је тон *ec1*, он је константа која обезбеђује јединство музичког тока, а за окосницу драматургије дела одабрано је кретање од једног узорка – *col legno tratto*, који је генератор дешавања у првом делу композиције, ка другом узорку – *crushed*, који је искодиште процеса у другом делу композиције. Форма композиције *Event Horizon* могла би се тумачити на неколико начина. Границе између одређених одсека су изузетно пропусне. У одређеним ситуацијама одсеци су прокламовани као засебни првенствено због различитог композиционог поступка, некада фактуре или оркестрације, односно, услед појаве новог начина експлоатације, заправо, још увек истог материјала. Све то отвара могућност другачијег, алтернативног тумачења форме.

Према предложеној схеми, композиција *Event Horizon* је сачињена од девет одсека где су прва три компонована уз коришћење звучног узорка *col legno tratto*, четвртим одсеком доминира процес преласка из почетног узорка у нови – *crushed*. Одсеци од петог до осмог су засновани на материјалу достигнутог, новог узорка, а завршни одсек, девети, представља смирај свих претходних дешавања, звучно је близак првом одсеку, али је суштински лишен преткомпозиционих решења оба узорка. Слободно компоновани сегменти – својеврсне припреме или одзвучи преткомпонованог материјала у којима је акценат на тембру или рекреирању сегмента шума, спорадично се јављају и у претходним одсецима.

Почетак композиције представља својеврсно лутање по спектру и постепено успостављање ‘примарног’ акорда. Употреба проширених техника свирања је у функцији приближавања звучања ансамбла звуку електронског парта којим композиција почиње, а истовремено представља и слободно звучно сликање које упућује на нехармонични садржај узорка контрабаса. На почетку, једино деоница кларинета флажолетним тремолом наговештава спектар будућих дешавања, доносиће 32. хармоник аликвотног низа, а постепено појављивање наредних хармоника се дешава у секцији гудача што води ка првој појави ‘примарног’ акорда у такту 27. Његова презентација је и даље магловита и овде, готово једино деоница тромбона доноси тонску висину која је ослобођена проширених техника свирања, управо тон *ec3* који је 4. хармоник над фундаментом композиције и прва тонска висина која се уочава у анализи звучног узорка *col legno tratto*. Након још једне појаве ‘примарног’ акорда (такт бр. 35), јавља се фундамент композиције (*ec1*) у деоници контрабаса у такту бр. 39. У наставку првог одсека следи поновна експлоатација шума, а спорадичне појаве дела ‘примарног’ акорда прерастају у хармонску прогресију која је заснована на резултатима *comb* филтрирања различитих сегмената анализираних узорка *col legno tratto*. Четворогласне акордске структуре добијене *comb* филтером пружају могућност или за паралелно вођење два оркестрациона плана – инструментацију шума и акордских структура; или за оркестрациона удвајања у једном од инструменталних корпуса. Завршетак одсека један уједно представља и прву „праву“ појаву ‘примарног’ акорда (такт 113) – коначно ослобођену од коришћења проширених техника извођења.

Други одсек композиције почиње у 120. такту и у целости је заснован на резултатима фреквентно-модулаторне синтезе. Употреба проширених техника свирања је редукована у овом одсеку јер елемент који уноси пометњу или дисторзију у спектар није више шум већ сама модулација. У модулацији је функцију осцилатора-носача добио ‘примарни’ акорд и он је модулисан фреквенцијом тона *ec3* уз коришћење индекса 9. Специфичан начин сагледавања резултата ФМ синтезе овде подразумева сегментацију на скуп сумационих и диференцијалних тонова синтезе, као и њихово даље груписање према хармонику, тј. свакој од фреквенцијских вредности индекса модулације који утиче на акордску структуру осцилатора-носача. Акорду који је резултат 7. индекса (скуп диференцијалних тонова), дат је посебан значај, вишеструким понављањем њиме започиње овај одсек и представља његову прву фразу. Наредна фраза се темељи на хармонској прогресији одабраних акорада из сегментираних резултата ФМ синтезе (од 149. такта). Трећа фраза (од 181. такта)

наставља претходно започету хармонску прогресију која води ка поновној појави почетног акорда овог одсека. За разлику од издржаних тонова и контролисано алеаторичких патерна који су преовладавали у првом одсеку, акценат је у другом одсеку стављан на ритмичке фигуре које произлазе из анализе спектралног садржаја узорка *col legno tratto*, а употреба ових патерна кулминира баш у трећој фрази где се мења дистрибуција хармоније која се сада излаже у виду делимичног акордског разлагања.

Трећи одсек (од 213. такта) почиње евоцирањем атмосфере првог одсека, а потом, у својој другој фрази (такт 241.) се приближава звучности одсека два. Овај одсек представља својеврсну сублимацију и варијантно читање свега што се претходно догодило. С тим у вези, у првој фрази акордске структуре поново произлазе из неколико *comb* филтера цол *col legno tratto* узорка. Једино деоница клавира “ремети” подсећање на звучност првог одсека појављувањем „лајтмотива“ репетиције тона у различитим ритмичким фигурама које су обележиле дешавања у другом одсеку. На почетку друге фразе (такт 241), четворогласна структура убрзо прераста у ‘примарни’ акорд и до краја одсека се задржава хармонска структура од дванаест различитих фреквенција, тј. тонова, која произилази из интерполације овог акорда са једним од његових ФМ дериватом.

Четврти одсек (од 290. такта) у потпуности има модулаторну функцију. Кроз своје две фразе, овај одсек у себе интегрише два таласа интерполација у којима се музички ток све више удаљава од спектралног садржаја ‘примарног’ акорда, што кулминира представљањем новог акорда који је сачињен од парцијала другог звучног узорка – *crushed*. У првој фрази присутна је варијантна интерполација, исте која се налази на крају трећег одсека. Њена варијантност се огледа у томе што је она овде додатно дисторзирана елементом шума, калкулисаног на основу фундамента композиције. У другој фрази (такт 306), интерполација се одвија између достигнутог акорда ФМ синтезе и ‘секундарног’ акорда, чија појава представља кулминацију свих дотадашњих дешавања (323. такт). Ову фразу одликује и промена у фактури где један оркестрациони слој представља хармонска секвенца – дувачка секцији ансамбла, а други – гудачки корпус ансамбла у којем се одвија својеврсни остинато. У складу са наведеном модулаторном функцијом овог одсека, гудачи доносе највећи степен „дисонантности“ према аликвотном низу и њихове деонице су презентоване у квази лествичном кретању, што је резултат компресије сегмената аликвотног низа на амбитус једне октаве.

У даљем току композиције музички ток је заснован на садржају звучног узорка *crushed*. Пети одсек (од 332. такта) представља пролонгацију достигнутог ‘секундарног’ акорда композиције чије пулсирање и драматургија су компоновани уз фигурације око акордских тонова и кроз кретање по тоновима „компресованог“ аликвотног низа. Поновни осврт на ФМ синтезу дешава се у наредном, шестом одсеку композиције (од 362. такта). Деонице флауте, кларинета и саксофона креирају хармонски плато који је извучен из дела спектра ‘секундарног’ акорда. Ово сазвучје добија статус осцилатора-носача у ФМ синтези, а поједини резултати модулације (за модулатор је овај пут узета вредност тона e_2) се излажу у деоницама гудачког корпуса који контрастирају остинантном трију дувача.

Први део композиције карактерише постепено успостављање једне хармоније која ”влада” свим процесима који се дешавају, док се у другом делу композиције ток одвија као у огледалу. Примећује се да је ‘секундарни’ акорд одмах представљен, а потом следи његова декомпозиција како филтрирањем спектра узорка у петом одсеку, тако ФМ синтезом и *comb* филтером у шестом одсеку. Све лежернији приступ и брже прелажење преко преткомпонованог материјала се наставља и у наредном, седмом одсеку (од 397. такта) који је уланчан са претходним и готово да представља његов одзвук. Музички материјал овде бива сведен једино на фундамент и слободну оркестрацију шума над њим.

Кулминација композиције долази са осмим одсеком (од 427. такта) где наступа недвосмислено тонско сликање звучног узорка *crushed* у неколико оркестрационих таласа са врло високим степеном интензитета. Деонице гудачког корпуса су у директној вези са звучним узорком и код њих преовладава свирање уз снажан притисак гудала на жице инструмента чиме се постиже изобличено, дисторзирано звучање тонских висина чије је разазнавање врло отежано. Одзвук кулминације, а и свог дотадашњег развоја музичког тока, прераста у завршни девети одсек (од 467. такта). Он представља постепено одумирање свих дешавања и својеврсна је кода у којој се евоцира стање са почетка композиције. Могло би се рећи да је девети одсек и пролонгирана реминисценција самог фундамента композиције.

ОЦЕНА ОСТВАРЕНИХ РЕЗУЛТАТА И КРИТИЧКИ ОСВРТ РЕФЕРЕНАТА

Event horizon за камерни ансамбл и електронику представља сублимацију Кораћевих истраживања на пољу организовања елемената музичког тока, полазећи од естетике спектралне музике и анализе физичких својства самог звука, односно одређеног звучног узорка и специфичних акустичких својства инструмената као и специфичности електронског медија (синтезе звука и његове трансформације). Такође, сфера његовог интересовања била је и поље преплитања акустичког и електронског медија, тј. (у одређеним тренуцима и ситуацијама) симулација особености електронског медија у акустичком.

Кораћ је у свом докторском уметничком делу *Event horizon* остварио знатну редукцију, могло би се рећи чак и “одбацивање” или “неутрализацију” компоненти које учествују у реализацији музичког тока као што су метар, мелодија, а у великој мери и ритам. Уместо тога много већу улогу (самим тиме и значај) добили су хармонија, са специфичном организацијом, боја и тембр. Такође, Кораћ је посебно интересовање показао и за поље преплитања акустичког и електронског медија, а са успехом је радио на симулацији одређених карактеристика електронског медија у акустичком (различити видови филтрирања музичког садржаја, опонашање синтезе звука и сл). Супротно томе радио је и на самом електронском слоју тако што је користио различите фрагменте акустичког слоја који су претходно уснимљени и трансформисани у циљу стварања новог мотивског материјала. Као битан чин у реализацији овог дела намеће се фаза/чин предкомпоновања. За Владимира Кораћа то представља систематизацију елемената музичког тока који могу да нађу своју употребну вредност у композицији и проналажење начина на који одабрани елементи и поступци могу да се нађу у међусобној интеракцији.

Вредно је посебно истаћи теоријски рад који прати дело *Event Horizon*. Ова студија је вредно и темељно штиво, која обухвата све аспекте дела, те стручно и са пуно значајних детаља приказује и анализира сва полазишта и поступке спроведене у делу. У том смислу она представља сјајан и препоручени узор и избор за све оне који би овом проблематиком желели озбиљно да се баве.

ЗАКЉУЧАК

Дело *Event Horizon* је најзрелије уметничко дело Владимира Кораћа. Оно је снажно, свеже и потпуно оригинално и доказ је његовог сјајног талента и умећа који му омогућавају да своје замисли оствари на највишем уметничком и професионалном нивоу. Кораћ развија структуру свог дела на оригиналан и музикалан начин, водећи своју музичку мисао са истанчаним слухом, студиозно, зрело и креативно. Тако успева да оригиналан звук дела *Event Horizon* учини изузетно занимљивим и потпуно уникатним. Дело *Event Horizon* поседује храброст и доследност у истрајавању да се одређени поступак доследно и у потпуности спроведе. Оно на убедљив начин успева да следи мисао о стварању отвореног и богатог звучног садржаја чија је свежина и оригиналност неупитна.

Докторски уметнички пројекат *Event Horizon* за камерни ансамбл и електронику је остварење које у себи носи све елементе једног надасве оригиналног и креативног дела, које Владимира Кораћа приказује у најбољем светлу и сврстава у ред најостваренијих и професионално најспремијих младих композитора у нашој средини.

Комисија предлаже Наставно-уметничко-научном већу Факултета музичке уметности и Сенату Универзитета уметности у Београду да овај Извештај прихвате и покрену процедуру за јавну одбрану докторског уметничког пројекта *Event Horizon* за камерни ансамбл и електронику Владимира Кораћа.

Комисија:

СРЂАН ХОФМАН, професор емеритус

др ум. БРАНКА ПОПОВИЋ, доцент, председник Комисије

ЗОРАН ЕРИЋ, редовни професор, ментор

др ум. СВЕТЛАНА САВИЋ, ванредни професор

др ум. ТАТЈАНА МИЛОШЕВИЋ - МИЈАНОВИЋ, ванредни професор